

REDAKCJA
Gdańsk Targ Drzewny 3/7
TELEFONY
Centr 335-61 do 65
Sekretariat 335-60
Dz. Miejski 318-97
Śmiało i szczer 345-17
Red. nocny 335-64
Pismo redakcyjne 335-64

DZIENNIK BAŁTYCKI

ADMINISTRACJA
Gdańsk ul. Gdanskich
Koszyków 11
Dyrektor delegatury 335-59
Sekretariat deleg. 318-35
Ogłoszenia: Gdańsk Targ
Drzewny 3/7 335-80
Pismo wydaje INSTYTUT
PRASY „BAŁTYCKI”

ROK IX NR 269

ŚRODA, 11 LISTOPADA 1953 R.

Cena 20 groszy.

Ogólnopartyjna dyskusja nad tezami na II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Zgodnie z uchwałą IX Plenum KC PZPR Biuro Polityczne KC opublikowało zatwierdzone w zasadzie przez Plenum tezy:
1. „Osiągnięcia w wykonaniu Planu 6-letniego i główne zadania gospodarce w latach 1954 — 1955”
2. „O zadaniach rozwoju rolnictwa w latach 1954 — 1955 i o zapewnieniu niezbędnych środków dla wzrostu produkcji rolniczej”.

IX Plenum poleciło przeprowadzenie nad tymi tezami dyskusji w organizacjach partyjnych, w warunkach zabezpieczających w pełni szerokie rozwinięcie krytyki i samokrytyki. Członkowie Partii mogą zgłaszać swe uwagi i poprawki do tez na zebraniach partyjnych oraz kierować je do nadrzędnych instancji i prasy partyjnej.

Prasa partyjna powinna zabezpieczyć członkom Partii możliwość szerokiego udziału w dyskusji przedzjazdowej.

Plenarne posiedzenia Komitetów Wojewódzkich Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

W dniach 8 względnie 9 bm. we wszystkich województwach odbyły się plenarne posiedzenia KW, na których omówione zostały wytyczne IX Plenum KC oraz tezy na II Zjazd PZPR.

W szerokiej dyskusji wzięło udział wielu działaczy terenowych. Komitety Wojewódzkie dały wyraz swej pełnej solidarności z uchwałami IX Plenum KC oraz zobowiązały wszystkie terenowe organizacje i instancje partyjne do szerokiej popularyzacji uchwał Plenum i do zmobilizowania najszerzych mas dla realizacji doniosłych uchwał IX Plenum, zmierzających do szybszego podniesienia stopy życiowej ludności.

W plenarnych posiedzeniach KW wzięli udział członkowie Biura Politycznego KC PZPR.

Plenum KW PZPR w Gdańsku

9 listopada br. odbyło się rozszerzone plenarne posiedzenie Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku.

W obradach plenum wzięło udział członki Biura Politycznego KC PZPR tow. STANISŁAW RADKIEWICZ.

Po referacie, wygłoszonym przez I sekretarza KW PZPR tow. Jana Truszę na temat zadań wojewódzkiej organizacji partyjnej w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa socjalistycznego — rozwinęła się dyskusja, w której wzięli udział następujący tow.:

Jan Krynicki, Tadeusz Głodowski, Jerzy Iwanow, Tadeusz Śmietana, Bolesław Geraga, Maria Hajdel, Izidor Kunat, Wacław Adamski, Bernard Berdychowski, Marian Szechem, Ludwik Grycendler, Kazimierz Zuzanski, Stefan Leitgeber, Emilian Deklewa, Jan Bercecki, Jan Krupa, Józef Jagielka, Tadeusz Recko, Wiesława Wotczew, Ewa Krogal, Henryk Grochulski i Emilia Skowrońska.

Dyskusję podsumował tow. STANISŁAW RADKIEWICZ.

Plenum KW PZPR rozpatrzyło sprawy organizacyjne, związane z przeprowadzeniem dyskusji przedzjazdowej nad tezami uchwalonymi przez IX Plenum KC PZPR oraz sprawy przygotowań do II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

(Na str. 2, 3 i 4 zamieszczamy referat I sekretarza KW PZPR Jana Truszę).

Służewiec — nowa dzielnica Warszawy

WARSZAWA (PAP). Na południu Warszawy, na Służewcu powstaje druga po Żeraniu, wielka, nowa dzielnica przemysłowa stolicy, której obiekty służyć będą m. in. usprawnieniu zaopatrzenia ludności i przemysłu stolicy. Na 240 ha powierzchni wyraść od podstaw miasto zakładów przemysłowych, magazynów, składów oraz innych obiektów produkcyjnych i usługowych o łącznej kubaturze 2 mln. m sześci.

Na wielkim placu budowy znajdują się obecnie w realizacji pierwsze obiekty o kubaturze ok. 400 m sześci, z których część jeszcze w br. oddana zostanie do użytku. M. in. w budowie znajduje się duża zajezdnia tramwajowa. Jeszcze w br. zostanie ukończona budowa wielkich magazynów centrali odzieżowej, zapewniających sprawniejsze zaopatrzenie mieszkańców stolicy. Rozpoczyna produkcję obiekty centrali odpadków użytkowych, przetwarzające bezużyteczne odpady na cenę surowce. Buduje się równocześnie wielka fabryka dźwięków zarówno osobowych, jak i towarowych oraz sieć bocznic kolejowych dla nowej dzielnicy przemysłowej.

Ruszyły pierwsze ciężkie prasy tłoczące karoserie do »M-20« — Warszawa»

WARSZAWA (PAP). W dniu 10 bm. — w wyniku realizacji zobowiązań podjętych dla uczczenia 36 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — ruszyły w fabryce samochodów osobowych na Żeraniu pierwsze ciężkie prasy tłoczące karoserie do „M-20 Warszawa”.

Uruchomienie tych pras oznacza dalszy postęp w dziedzinie produkcji samochodów w FSO.

W grudniu ma się odbyć na Bermudach konferencja szefów rządów mocarstw zachodnich

PARYŻ (PAP). Francuskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłosiło komunikat zapowiadający, że w dniach 4—8 grudnia br. odbędzie się na Bermudach konferencja szefów rządów USA, W. Brytanii i Francji, planowana początkowo na lipiec, lecz następnie odłożona.

W konferencji wezmą udział prezydent USA Eisenhower, premier brytyjski Churchill i premier francuski Laniel, którym towarzyszyć będą sekretarz stanu Dulles, minister Eden i minister Bidault.

Komunikat oficjalny podaje, że na konferencji omawiane będą m. in. różne zagadnienia, stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania.

Pomnik Braterstwa w Gdyni

Na Skwerze Kościuszki w Gdyni w dniu 8 bm. został odsłonięty Pomnik Braterstwa Polsko-Radzieckiego, wzniesiony wysiłkiem mas pracujących Wybrzeża.

Twórcą pomnika jest prof. Wnuk — rektor Akademii Sztuk Plastycznych w Warszawie. Postać kobiecy odłana jest z brązu, zbraniami przez mieszkańców Gdyni. (Fot. Ferster)

Olbrzymi sukces strajku powszechnego pracowników oświaty we Francji

PARYŻ (PAP). 9 bm. odbył się we Francji 24-godzinny strajk powszechny pracowników oświaty, który objął wszystkie szkoły na terenie całego kraju.

Ze strajkującymi nauczycielami i profesorami, którzy domagają się poprawy warunków bytu, poszanowania praw obywatelskich pracowników oświaty oraz zwiększenia kredytów na potrzeby szkolnictwa — solidaryzowały się stowarzyszenia, studenckie i organizacje rodzicielskie. Rodzice powstrzymali się od wysłania w tym dniu swych dzieci do szkół.

Do gimnazjum w Orleanie przy był np. tylko jeden uczeń syn prefekta.

Według prowizorycznych danych — ponad 90 proc. nauczycieli szkolnictwa średniego uczestniczyło w strajku.

W Paryżu i w okręgu paryskim nieczynne były wszystkie szkoły powszechne, zawodowe i średnie. W bardzo wielu miejscowościach strajkowało 100 proc. nauczycieli i profesorów. Ruch strajkowy objął również szkolnictwo wyższe i biblioteki. W College de France odbyło się zebranie profesorów, którzy przystąpili jednomyślnie do strajku.

Krajowy związek studentów francuskich ogłosił list otwarty do wszystkich deputowanych, piętnując redukcję kredytów na oświatę i na potrzeby młodzieży studium. Wyrażając solidarność ze strajkującymi profesorami, związek domaga się radykalnej zmiany polityki w dziedzinie oświaty.

19 grudnia — dniem walki o przerwanie wojny kolonialnej w Wietnamie Apel Światowej Federacji Związków Zawodowych

WIEDŃ (PAP). Sekretariat Światowej Federacji Związków Zawodowych opublikował apel do mas pracujących całego świata, w którym stwierdza m. in.:

Na III Światowym Kongresie Związków Zawodowych przedstawiciele 88.600 tysięcy mas pracujących z 79 krajów postanowili uroczyście dzień 19 grudnia 1953 r. — dzień oporu narodu wietnamskiego — proklamować między narodowym dniem aktywnej solidarności z narodem wietnamskim dniem walki o położenie kresu wojnie kolonialnej w Wietnamie.

Apel SFZZ wskazuje, że mimo olbrzymich strat i wbrew prawu narodów do decydowania o swym własnym losie, wbrew zasadom Karty Narodów Zjednoczonych, imperialiści francuscy chcą za wszelką cenę utrzymać swe rzywile w Wietnamie. Wojna trwa, ponieważ rząd Stanów Zjednoczonych z jednej strony pragnie utrzymać zyski monopolu amerykańskich, które opanowały w Indochinach 89 procent plantacji kauczukowych, 52 procent kopalń cyny, a z drugiej strony — wobec tego, że narody zmusiły USA do zaprzestania wojny w Korei — rząd Stanów Zjednoczonych pragnie utrzymać w Wietnamie ogień wojny w Azji i wykorzystywać terytorium Wietnamu jako bazę agresywną przeciwko Chińskiej Republice Ludowej.

SFZZ wzywa centrale krajowe, rzeszenia międzynarodowe, wszystkie związki zawodowe i wszystkich ludzi pracy, bez względu na przynależność związkową do podjęcia w swych krajach konieczne kroki, aby dzień 19 grudnia przekształcić w dzień walki o jedność i walnię o zaprzestanie wojny kolonialnej w Wietnamie i wycofanie kor-

Gała postępową ludzkość uroczystie obchodziła rocznicę Wielkiego Października

Historyczne znaczenie Wielkiego Października, który zapoczątkował nową erę w dziejach ludzkości, podkreślano na masowych manifestacjach, zebraniach, akademiach na całym świecie. Setki i tysiące wystaw, otwartych w tych dniach w różnych krajach, obrazują wspaniałe sukcesy narodów radzieckich w budowie nowego społeczeństwa — komunizmu.

Dając wyraz swej wdzięczności dla Armii Radzieckiej — Armii Wyzwólców, składano wieńce na mogiłach poległych bohaterów radzieckich.

W Szanghaju, Mukdenie, Tientynie, Wuhanu, Czungkingu, Sianie, Anszaniu i innych miastach CHŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ odbyły się uroczyste akademie, poświęcone sławnej rocznicy.

Dając wyraz swej wdzięczności dla Armii Radzieckiej — Armii Wyzwólców, składano wieńce na mogiłach poległych bohaterów radzieckich.

W przededniu rocznicy odbyła się w Phenianie uroczysta akademie, Referat o 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił za stepsza przewodniczącego KC Partii Pracy Korei — Kim Ir.

Zebrań ku czci rocznicy Wielkiego Października odbyły się w CAŁEJ KOREAŃSKIEJ REPUBLICE LUDOWEJ — DEMOKRATYCZNEJ.

W miastach i wsiach NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ ludność uczciła rocznicę Wielkiego Października na masowych zebraniach i akademiach. Członkowie Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej oraz pionierzy zorganizowali w Berlinie manifestację z pochodniami.

Wiele tysięcy mieszkańców stolicy MONGOLSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ zebrało się 7 bm. na placu im. Suche-Batoru. Przemówienie, poświęcone 36 rocznicy Wielkiego Października wygłosił sekretarz KC Partii Ludowo-Rewolucyjnej — Damba.

Po defiladzie wojsk garnizonu Ulan-Batorskiego odbyła się wieloletnia manifestacja ludności.

Przeszło 10.000 mieszkańców LONDONU zebrało się w związku z 36 rocznicą Rewolucji Październikowej w sali Empress — Hall na tradycyjnym wiecu.

W sali Pleyela w PARYŻU odbyła się uroczysta akademie zorganizowana przez towarzystwo „Francja — ZSRR”. Po zagaleniu akademii przez generała Pettit

107 nowych artykułów powszechnego użytku

WARSZAWA (PAP). Rower dziecięcy, dziecięce wózki głębokie i składane, maszynowy rower pociągowy, na którym można przewozić duże i ciężkie bagaże, korbarka do warzyw, kostarka pływająca, która ścina trzcinę pod wodą — oto niektóre spośród 107 nowych wzorów wyrobów, których produkcję opracowało w III kwartale Centralne Biuro Konstruktoryjne Przemysłu Drob- nego.

Wzory tych 107 nowych wyrobów opracowane zostały już do produkcji i w niedługim czasie ukażą się na rynku.

Niedawno przystąpiono w Centralnym Biurze Konstruktoryjnym do opracowania produkcji dalszych 40 nowych wzorów artykułów masowego użytku. Prace te będą ukończone jeszcze w r. 54 to m. in. takie wyroby, jak domowa maszyna uniwersalna o napędzie elektrycznym, która może wykonywać różne czynności — młóć, kroić, ubijać, plano itp., obieraczka do ziemniaków, maszyna do szycia, elektryczna naczynia, elektryczny piekarnik, komoleta różnych wyrobów dla turystów, siłka różnych rodzajów itp.

Zadania wojewódzkiej organizacji partyjnej w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa socjalistycznego

Referat wygłoszony przez I sekretarza KW PZPR w Gdańsku Jana Trusza

IX Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej podjęło uchwałę o zwołaniu II Zjazdu Partii. Plenum zatwierdziło tezy dla dyskusji przedzjazdowej „O osiągnięciach w wykonaniu Planu 6-letniego i głównych zadaniach gospodarczych w latach 1954 — 55”, które omawiają wytyczne naszej polityki gospodarczej na okres osiemnastu lat Planu 6-letniego oraz tezy „O zadaniach rozwoju rolnictwa w latach 1954 — 55 i o zapewnieniu niezbędnych środków do wzrostu produkcji rolnej”.

Tezy w sposób szczegółowy i przejrzysty ustalają zadania dla zabezpieczenia szybszego wzrostu dobrobytu mas pracujących w mieście i na wsi. Jest to problem o wielkim znaczeniu politycznym, który otwiera obzornie perspektywę przed całym narodem polskim, stwarza warunki dla jeszcze pełniejszego rozwoju gospodarki narodowej.

Nieustanny wzrost produkcji za

leżny jest od poziomu sił wytwórczych, od wyszkolenia kadr ludzkich, od poziomu techniki. Dlatego też uprzemysłowienie naszej Ojczyzny uważamy jako najważniejszy warunek zbudowania podstaw socjalizmu w naszym kraju. W okresie pierwszych 4 lat Planu 6-letniego zbudowaliśmy potężną bazę wytwórczą środków produkcji.

Jest to ogromne historyczne zwycięstwo polskich mas pracujących, odniesione pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Zbudowanie potężnej bazy wytwórczej środków produkcji stworzyło warunki zabezpieczające stały wzrost dobrobytu mas pracujących, zarówno w mieście, jak i na wsi.

Dzięki nieustannej braterskiej pomocy narodu radzieckiego, naród polski szybko posuwa się naprzód na drodze pokojowego, socjalistycznego budownictwa.

spadła do 1.871 l, co powoduje rokrocznie stratę wielu tysięcy litrów mleka.

Przyczyną poważnego spadku mleczności krów jest niewystarczający stan bazy paszowej w stosunku do wzrostu pogłowia i jego możliwości produkcyjnej. Według obliczeń Wydz. Roln. i Leśnictwa Prezydium Wojew. Rady Narodowej — niedobór paszy wynosi: w białku — 36 proc., a w jednostkach owsianych — 27 proc., co wynika z niedostatecznej wydajności z hektara.

Niedobór paszy w gospodarstwach powiatowych jest przez to, że większość PGR, nowych spółdzielni produkcyjnych i chłopów indywidualnych nie przygotowuje kisonok, które mogłyby w pewnym stopniu zmniejszyć braki pasz treściwych. Często są również wypadki marnotrawstwa paszy, polegające głównie na wydawaniu zwierzętom paszy „na oko”.

W naszym województwie mamy tysiące hektarów łąk, w dolinie Łeby i dorzeczu Wisły, dotychczas niedostatecznie wykorzystanych, pomimo podjętych wniosków na Plenum KW. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno energiczniej czynić starania o szybsze zagospodarowanie tych obszarów. Jednocześnie należy rozszerzyć bazę paszową przez zwiększenie wydajności z ha użytków zielonych, poprzez meliorację, pielęgnację, nawożenie oraz właściwe ich użytkowanie.

Należy zwiększyć areal upraw pasz treściwych — takich, jak koniuczyna szwedzka i biała, lucerna i seradela. Należy szeroko zastosować takie płodzinian, aby z jednego ha ziemi otrzymać w ciągu roku 2 zbiory. Szczególnie chodzi tu o zwiększenie arealu zieleńców poplonów ozimych, przedplonów i międzyplonów. Wielkie zadania w tej dziedzinie stoją przede wszystkim przed naszymi POM-ami i aparatem agro i zoo-technicznym rad narodowych.

Brak jest należytej opieki nad rozwojem hodowli bydła i trzody chlewnej oraz właściwego inżynierstwa fachowego do stroju aparatu zootechnicznego. W większej części spółdzielni produkcyjnych nie specjalizuje się członków w poszczególnych pracach hodowlanych, co niewątpliwie podniosło by hodowlę. Np. w spółdzielni produkcyjnej Zwartkowo, Szpęgawsk, Próchnick, Zielnowo i wielu innych chlewnictwa i oborowia bardzo często zmieniają się.

Utrudnia to podnoszenie ich kwalifikacji zawodowych i niejednokrotnie jest powodem niewłaściwego prowadzenia hodowli.

W PGR Bożęty pow. Malbork np. padnięcia prosiąt dochodzą do 45 proc. (na 107 urodzonych padło 46). Fakty te świadczą o niedostatecznej pracy naszych organizacji partyjnych, braku czujności i liberalnym stosunku do marnotrawstwa mienia społecznego.

W produkcji roślinnej zaznaczył się w latach 1949—52 wzrost wydajności z ha. Jednak w roku bież. notujemy spadek wydajności zbóż podstawowych, których wydajność obniżyła się przeciętnie o 2 q z ha. Spadku tego nie można tłumaczyć tylko przyczynami natury obiektywnej, jak np. złymi warunkami atmosferycznymi. Główną przyczyną tego zjawiska leży w niewłaściwej, przestarzałej uprawie, stosowanej przez większość gospodarstw indywidualnych, przez niewykorzystanie selekcyjnego zarna siewnego i nieracjonalne stosowanie kultur rolnych.

Znaczna część indywidualnych gospodarstw rolnych nie przeprowadza orki zimowych, sieje w późnym terminie, ze względu na to, że nie przejawia troski o zabezpieczenie sobie siły pociągowej. Tak np. w grupie gospodarstw od 5—7 ha — około 20 proc. gospodarstw nie posiada w ogóle koni, a w grupie od 7—10 ha 10 proc. Jeszcze gorzej sprawa ta wygląda w gospodarstwach, posiadających po 2—5 ha ziemi z których ponad 60 proc. nie ma koni. Stan ten stwarza podatny grunt dla wyżysku kulackiego.

Jednym z najważniejszych zadań na obecnym etapie walki klasowej na wsi jest dalsze ograniczanie wszelkich możliwości wyżysku małego i średniorolnych chłopów przez kulactwo. W tej dziedzinie poważne zadania stoją przed naszymi GOM-ami, które wciąż jeszcze zbyt małą opieką otaczają biedotę chłopską i chłopów średniorolnych. Przyczyną tego jest niedostateczne kierownictwo polityczne GOM-ami, oraz niewystarczająca ilość sprzętu rolniczego i siły pociągowej.

Wynika stąd jasny wniosek: zwiększenia opieki i kontroli nad pracą GOM ze strony KG i GRN i skierowania ich całego wysiłku na pomoc małym i średniorolnym chłopom, by w ten sposób wywolili ich spod wyżysku kulackiego.

szkodliwa płynność kierowniczych kadr sprzyja pogłębieniu tych wszystkich braków i zaniedbań.

Poważną trudność w niektórych gospodarstwach PGR stwarza brak siły roboczej. Jednak dotychczas ani w samych gospodarstwach, ani w Zarządzie Okręgowym PGR nikt nie pomyślał o zabezpieczeniu należytych warunków socjalno-bytowych robotników.

Do chwili obecnej nie ma opracowanego długofalowego planu

inwestycyjnego, zarówno obiektów socjalno-bytowych, jak i gospodarczych. Szczególnie dotkliwie odczuwa to okręg żuławski. Organizacje partyjne w PGR, zwalczając o likwidację zaniedbań i o wzrost produkcji, powinny wykazywać większą pomoc dla spółdzielni produkcyjnych, dzieląc się z nimi dobrymi doświadczeniami, bardziej, niż dotychczas aktywizować masy pracujące chłopstwa, aktywizować je i współdziałać w ekonomicznej i kulturalnej przebudowie wsi.

Zadania organizacji partyjnych na wsi

Wskazania VII Plenum KC na szereg wielkich akcji politycznych, w wyniku których wzrosła świadomość chłopstwa. Lecz nasze organizacje partyjne nie potrafiły zdyskontować wzrostu świadomości mas pracujących chłopstwa przez przyjmowanie w szeregi Partii produkcyjnych chłopów indywidualnych, spółdzielców oraz robotników PGR. W rezultacie — do dzisiaj na terenie naszego województwa w 235 gromadach, w 68 spółdzielniach produkcyjnych i 48 PGR-ach nie ma organizacji partyjnej.

Największa ilość „białych plam” istnieje w powiatach kaszubskich i w powiecie gdańskim. Niektóre organizacje partyjne wypracowały właściwe formy realizacji uchwały grudniowej KC. Niestety — dotychczas ani KC, ani KP nie wprowadzają tych dobrych doświadczeń. Np. gromada Strzepez w pow. Wejherowo przyjął do swej organizacji 3 produkcyjnych chłopów spośród 10 bezpartyjnych, uczęszczających na szkolenie ideologiczne, lecz w tej samej gminie w grom. Lina w bież. roku nie przyjęło ani jednego chłopca. A ze składu socjalnego tej organizacji nie można by się nigdy domyślić, że jest to organizacja wiejska, gdyż w skład jej wchodzi 8 pracowników umysłowych, 2 robotników i tylko 1 chłop.

Szczególnie ostro występuje słabość naszych organizacji partyjnych w spółdzielniach produkcyjnych. W naszym województwie — w wyniku pracy politycznej w roku bież. — zorganizowano 120 spółdzielni produkcyjnych, ale jednak nie we wszystkich zabezpieczono powstanie grup kandydatkich.

wstąpiło do spółdzielni, a 4 z nich w szeregi naszej Partii.

Nasze powiatowe i gminne instancje partyjne zbyt mało udzieliły pomocy istniejącym spółdzielniom produkcyjnym. Nie walczyły o ich umocnienie gospodarcze. Dlatego na obecnym etapie, walcząc o dalszy rozwój spółdzielczości, musimy zapewnić jak najbardziej wszechstronną pomoc istniejącym spółdzielniom. Należy rozszerzyć ruch łączności między zakładami pracy i spółdzielniami, zapewniając stałą i systematyczną pomoc dla wyjeżdżających w teren ekip. KM i KP winny wreszcie rozpocząć poważną i systematyczną pracę polityczną z robotnikami, zamieszkałymi na wsi, co pozwoliłoby umocnić jeszcze bardziej wpływ Partii wśród biedoty wiejskiej.

W walce o zbudowanie socjalizmu na wsi, terenowe organizacje partyjne powinny więcej niż dotychczas poświęcić uwagi sprawie podniesienia produkcji rolnej.

Wymaga to zmiany stylu pracy partyjnej na wsi, znacznego podniesienia poziomu pracy politycznej i organizacyjnej wśród mas pracujących chłopstwa, przewidywania pokutujących jeszcze w niektórych ogniskach partyjnych biednych koncepcji, wynikających z niedoceniania właściwego wzrostu produkcji gospodarstw indywidualnych i z niewłaściwego zrozumienia istoty sojuszu robotniczo-chłopskiego. Wymaga to wzmocnienia troski o wzrost wydajności i dochodowości gospodarstw indywidualnych, skutecznej walki organizacji partyjnych z wysiłkiem kulackim, budzenia aktywności politycznej chłopów małego i średniorolnych.

Wymaga to wszechstronnej pomocy produkcyjnej i ugruntowania wśród chłopów średniorolnych odpowiedzialności za wielostronny rozwój ich gospodarki, szczególnie zaś w hodowli, co zapewni im szybszy wzrost dochodów i przyczyni się do wzrostu całej gospodarki narodowej.

Droga do podniesienia dobrobytu mas

Zwycięsko realizując zadania Planu 6-letniego, naród polski ma poważne osiągnięcia w dziedzinie uprzemysłowienia kraju. Ogólna wartość produkcji przemysłowej wzrosła 4,7 raza (w przeliczeniu na jednego mieszkańca) w porównaniu z produkcją przedwojenną. Umocnienie naszej gospodarki na drodze zawdzięczamy przede wszystkim nieustannej braterskiej pomocy Związku Radzieckiego oraz rozwijającej się stałe współpracy z krajami demokracji ludowej, dzięki wysiłkowi i ofiarności klasy robotniczej i mas pracujących. Klasa robotnicza Polski ma uzasadnione prawo do dumy z tych osiągnięć, które potrafiłoby uzyskać mimo dużych trudności w minionym okresie naszego budownictwa.

Dzięki tym osiągnięciom gospodarczym Polska przestała być krajem biednym i zacofanym, a staje się krajem przodującej techniki i nauki, likwidując wielowiekowe zacofanie przez rozbudowę przemysłu ciężkiego i umacniając obronność kraju.

W okresie realizacji Planu 6-letniego, wystąpiły jednak znaczne nierówności w rozwoju gospodarki narodowej, a przede wszystkim — zbyt słabe tempo rozwoju rolnictwa i niedostateczny wzrost produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych. Nie wykorzystaliśmy wszystkich możliwości i rezerw rolnictwa, co w konsekwencji odbiło się ujemnie na podnoszeniu stopy życiowej mas pracujących.

W latach 1950 — 53 produkcja krajowa przemysłu wzrosła o 115 proc. Zadania, nakreślone przez Plan 6-letni w dziedzinie przemysłu socjalistycznego, wykonane zostały w 114,7 proc. Osiągnięcie to wysunęło Polskę na 5-te miejsce w Europie pod względem wielkości produkcji. Wyprzedziliśmy już Włochy i szybkimi krokami doganiamy Francję.

Rozwijając nadal przemysł ciężki, należy na obecnym etapie dokonać nowego rozstrawienia sił, by przyspieszyć tempo wzrostu produkcji rolnej i przemysłu artykułów konsumpcyjnych. Po zbudowaniu potężnej bazy wytwórczej środków produkcji, możemy przystąpić do walki o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących, co przyczyni się do nowych osiągnięć we wszystkich gałęziach naszej gospodarki narodowej.

Łączy się to nierozdzielnie z walką o pełną realizację Planu 6-letniego.

Przeszkodą w zupełnej realizacji naszych zadań gospodarczych jest poważne opóźnienie rozwoju rolnictwa. Zadania nakreślone przez Plan 6-letni w dziedzinie rolnictwa — pomimo poważnych osiągnięć — zostały wykonane

tylko w 82 proc. Tak więc, nie zachowaliśmy proporcji w rozwoju gospodarki narodowej zgodnie z założeniami planu gospodarczego. Dlatego też dla zmniejszenia powstałych nierówności, musimy przede wszystkim podnieść produkcję rolną.

W ciągu 9 lat istnienia Polski Ludowej dokonano olbrzymiej pracy w dziedzinie odbudowy naszego rolnictwa i stworzenia warunków dla jego dalszego rozwoju. W oparciu o ogromną pomoc Państwa Ludowego rozwija się coraz bardziej aktywność pracujących chłopów, którzy podnoszą produkcję rolną, zwiększają jej towarowość, a tym samym pomagają w rozbudowie naszego przemysłu i wzmocnieniu obronności kraju na gruncie sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Jednakże w warunkach szybkiego wzrostu przemysłu rozwój rolnictwa nie był dostateczny. Nadmierne postawienie w tym celu produkcji rolnej nie pozwoliło na pełne wykonanie zadań, jakie Plan 6-letni stawiał w dziedzinie wzrostu stopy życiowej mas pracujących.

Nadmierne nienadążanie produkcji rolnej za szybko rosnącym przemysłem stało się hamulcem wzrostu całej gospodarki na drodze. W minionym okresie główne środki inwestycyjne musiały być skierowane na szybki rozwój uprzemysłowienia kraju i na umocnienie obronności naszej Ojczyzny. To ograniczyło możliwości inwestycyjne w rolnictwie. Jednocześnie nie zostały w pełni wykorzystane wszystkie istniejące rezerwy i możliwości produkcyjne rolnictwa.

Dlatego IX Plenum KC naszej Partii postawiło jako główne zadanie w celu osiągnięcia w ciągu najbliższych dwóch lat wydawnego wzrostu stopy życiowej mas pracujących — przyspieszenie tempa wzrostu produkcji rolnej, zarówno roślinnej jak i zwierzęcej. Pozwoli to na poważne zmniejszenie podstawowej nierówności rozwoju w naszej gospodarce narodowej.

Plenum KC naszej Partii wskazało drogę do likwidacji tej nierówności przez znaczne podniesienie produkcji rolnej. W ciągu najbliższych dwóch lat produkcja rolna w skali krajowej wzrosła o około 10 proc. Produkcja zbóż wzrosła o 600 tys. ton, ziemniaków — od 5—7 proc., pogłowia bydła — od 7—10 proc., trzody chlewnej — od 10—15 proc. W naszym rolnictwie, szczególnie w gospodarstwach indywidualnych istnieją ogromne rezerwy, których wykorzystanie dałoby olbrzymią wyższą produkcję, zabezpieczyłoby przemysł w surowce, a klasę robotniczą w żywność.

Wzmoc walkę o zwiększenie wydajności z ha

W okresie 4 lat Planu 6-letniego poważnie zmieniła się struktura naszego rolnictwa. Zagospodarowaliśmy ziemię, którą wróciły do nas w wyniku historycznego zwycięstwa Armii Radzieckiej. Zagospodarowanie Żuław stworzyło na terenie naszego województwa poważną bazę surowcową dla naszego przemysłu konsumpcyjnego. Obszar uprawy kukurzyki cukrowej wzrósł z 10.000 ha w 1949 r. do 14.000 ha w 1953 r. rzepaku — z 7.000 ha w 1949 — do 12.000 ha w 1953 r. W okresie tym poważnie wzrósł udział sektora socjalistycznego w produkcji rolnej. Na ogólną ilość użytków rolnych w roku 1949 w sektorze socjalistycznym znajdowało się 368.728 ha, co się równa 33 proc. Obecnie na ogólną ilość miliona 100 tys. ha użytków rolnych, w sektorze socjalistycznym znajduje się 503.545 ha, tj. 45,2 proc.

Szczególnie zaznaczył się rozwój gospodarki spółdzielczej. Liczba gospodarstw spółdzielczych, wynosząca w roku 1949 10 spółdzielni produkcyjnych z 2.513 ha ziemi ornej, zwiększyła się w roku bież. do liczby 357 spółdzielni z 74.524 ha ziemi.

Układ socjalistyczny — obok poważnego wzrostu arealu ziemi i liczby gospodarstw, poszczycić się może poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi. Np. w spółdzielniach produkcyjnych wydajność zbóż z 1 ha w 1952 r. wynosiła 16,6 q, podczas gdy w gospodarstwach indywidualnej równała się 14 q. Są takie spółdzielnie produkcyjne, jak np. Jeziorno, która osiągnęła średnio 23 q pszenicy z ha. Spółdzielnia Nogatowo osiągnęła z 1 ha — 28 q pszenicy. W niektórych gospodarstwach PGR osiągnięto bardzo wysoką wydaj-

Wzmoc walkę o zwiększenie wydajności z ha

ność z ha. PGR Lisewo w r. 1952 osiągnął w wyniku stosowania siewu krzyżowego rekordowy zbiór 48 q pszenicy ozimej z 1 ha, a jęczmienia 36 q. Gospodarstwo Nowy Staw osiągnęło w bież. roku z jednego ha 42 q pszenicy ozimej.

Mimo wzrostu globalnej produkcji rolnej wyniki, osiągnięte szczerze gólinie przez PGR-y, są niedostateczne. Przeciętą wydajność z hektara w porównaniu z rokiem 1949 spadła: w pszenicy ozimej z 14,4 q na 10 q, w życie — z 13 q w r. 1949 — do 10 q obecnie.

Obniżenie wydajności z ha w pewnym stopniu wynika z przemianowania odogów, które w pierwszych latach uprawy obniżyła średnią wydajność z ha. Jednak spadku wydajności nie można tłumaczyć tylko przyczynami natury obiektywnej, a trzeba zwrócić uwagę naszych instancji partyjnych na istniejące w dalszym ciągu poważne zaniedbania organizacyjne, brak dyscypliny, bezduśność i biurokratyzm w aparacie PGR.

Główną jednak przyczyną spadku wydajności z ha jest w dalszym ciągu niedostateczna troska organizacji partyjnych, administracji PGR i Zw. Zawodowego o stałe i systematyczne podnoszenie wydajności z hektara poprzez coraz lepszą uprawę, terminowe i jakościowe wykonanie prac rolnych.

Należy wzmocnić poczucie odpowiedzialności każdego kierownika gospodarstwa, agronoma i zootechnika za powierzony im odcinek pracy w gospodarce państwowej. Nie mogą się powtórzyć więcej fakty, jak w gospodarstwie Parchowo, pow. Malbork, gdzie w 1951 r. zmieniono 15 kierowników gospodarstwa. Ta nadmierna

W świetle tych zadań aktywność polityczną — winien utworzyć się w znajomości podstawowych zagadnień rolnictwa, jego ekonomiki i agrotechniki, z uwzględnieniem warunków swego terenu. Pozwoli to instancjom partyjnym konkretnie i bardziej wnikliwie kierować pracą organizacji partyjnych, działalnością członków Partii i mas pracujących chłopstwa oraz pracowników POM-ów i PGR-ów w walce o postęp produkcji rolnej, o lepsze zaspokojenie materialnych i kulturalnych potrzeb mas pracujących, w walce o pełne wykonanie obowiązków wobec Państwa Ludowego.

Należy usprawnić metody kierowania organizacjami partyjnymi na wsi. Zerwać z metodami kampanijnego kierowania podstawowymi organizacjami partyjnymi na wsi, ustalić stałą systematyczną pomoc, przez przydzielenie poszczególnych członków instancji i pracowników aparatu partyjnego KW, KP, rad narodowych — do poszczególnych gmin, gromad i PGR. Główną uwagę tych towarzyszy winna być zwrócona na podniesienie poziomu politycznego organizacji partyjnych na wsi, na wychowanie członków i kandydatów Partii, by swą postawą w pracy zawodowej i społecznej służyli przykładem bezpartyjnym chłopom.

Wymaga to wszechstronnej pomocy produkcyjnej i ugruntowania wśród chłopów średniorolnych odpowiedzialności za wielostronny rozwój ich gospodarki, szczególnie zaś w hodowli, co zapewni im szybszy wzrost dochodów i przyczyni się do wzrostu całej gospodarki narodowej.

W świetle tych zadań aktywność polityczną — winien utworzyć się w znajomości podstawowych zagadnień rolnictwa, jego ekonomiki i agrotechniki, z uwzględnieniem warunków swego terenu. Pozwoli to instancjom partyjnym konkretnie i bardziej wnikliwie kierować pracą organizacji partyjnych, działalnością członków Partii i mas pracujących chłopstwa oraz pracowników POM-ów i PGR-ów w walce o postęp produkcji rolnej, o lepsze zaspokojenie materialnych i kulturalnych potrzeb mas pracujących, w walce o pełne wykonanie obowiązków wobec Państwa Ludowego.

Należy usprawnić metody kierowania organizacjami partyjnymi na wsi. Zerwać z metodami kampanijnego kierowania podstawowymi organizacjami partyjnymi na wsi, ustalić stałą systematyczną pomoc, przez przydzielenie poszczególnych członków instancji i pracowników aparatu partyjnego KW, KP, rad narodowych — do poszczególnych gmin, gromad i PGR. Główną uwagę tych towarzyszy winna być zwrócona na podniesienie poziomu politycznego organizacji partyjnych na wsi, na wychowanie członków i kandydatów Partii, by swą postawą w pracy zawodowej i społecznej służyli przykładem bezpartyjnym chłopom.

Wymaga to wszechstronnej pomocy produkcyjnej i ugruntowania wśród chłopów średniorolnych odpowiedzialności za wielostronny rozwój ich gospodarki, szczególnie zaś w hodowli, co zapewni im szybszy wzrost dochodów i przyczyni się do wzrostu całej gospodarki narodowej.

W świetle tych zadań aktywność polityczną — winien utworzyć się w znajomości podstawowych zagadnień rolnictwa, jego ekonomiki i agrotechniki, z uwzględnieniem warunków swego terenu. Pozwoli to instancjom partyjnym konkretnie i bardziej wnikliwie kierować pracą organizacji partyjnych, działalnością członków Partii i mas pracujących chłopstwa oraz pracowników POM-ów i PGR-ów w walce o postęp produkcji rolnej, o lepsze zaspokojenie materialnych i kulturalnych potrzeb mas pracujących, w walce o pełne wykonanie obowiązków wobec Państwa Ludowego.

Zwiększmy pomoc dla pracujących chłopów

W okresie ostatnich 4 lat liczba kredytów na ogólną sumę 127 milionów zł.

Państwa dla wsi. W latach 1951—53 wieś naszego województwa c-

mała kredytów na ogólną sumę 127 milionów zł.

Ogólna ilość POM-ów wzrosła (ciąg dalszy na stronie 3-iej)

O pełne wykorzystanie rezerw produkcji rolnej w woj. gdańskim

Okres lat 1950—53 charakteryzował się w rolnictwie naszego województwa wzrostem globalnej produkcji rolnej. Wzrosła ona w roku bież. w stosunku do roku 1949 o 10 proc., głównie dzięki likwidacji odogów, których zagospodarowano 283.312 ha. Szczególny wzrost zaznaczył się w ho-

downi. Liczba owiec z 68.500 wzrosła do 138.000 w bież. roku. Trzoda chlewna z 202.000 do 342.000. Bydło — ze 152.000 sztuk do 203.000. Pomimo tak znacznego wzrostu pogłowia, nastąpił spadek mleczności krów: przeciętna roczna mleczność krów w roku 1949 wynosiła 2.774 litrów, a w roku 1953

